

[Krag.]

for min Opfattelse af den Virkning, vi finansielt maatte vente af Forslaget, saaledes som det var fremsat. Det er jo Udtryk for, at jeg den Gang krævede en Udgiftsreduktion. Jeg stillede Krav om, at Forslaget ikke maatte betyde en Udgiftsforøgelse, og at det mindste Krav i hvert Fald maatte være, at det hvilede finansielt i sig selv. Dette er under de Forhandlinger, som har ført til Resultat, imødekommet.

Det ærede Medlem staar her og taler om, at Udgiftsformindskelsen paa dette Forslag til offentlig Forsorg ikke betyder mere end et Par Millioner i Sammenligning med det oprindelige Forslag; men det ærede Medlem ved jo særdeles vel, at under den Forhandling, vi oprindeligt førte, og under de Forhandlinger, der siden da er ført lige indtil denne Dag, har Socialreformen været opfattet som en Helhed, og naar det er Tilfældet, maa man med Hensyn til det finansielle Resultat se paa alle Sider af denne Reform. Og det ærede Medlem er jo ikke uvidende om, at vel stiger Statens Udgifter til Forsikring og Forsorg fra de nuværende 70,2 Millioner til 82 Mill. Kr., altsaa med henimod 12 Millioner, men at Kommunernes samtidig falder fra de nuværende 87,6 Millioner til 67,9 Millioner, saaledes at der sker en Formindskelse af de kommunale Udgifter paa henimod 20 Mill. Kr., medens altsaa Statens Udgifter stiger med henimod 12 Millioner, saaledes at det samlede Resultat er en Formindskelse af 8 Mill. Kr. i Sammenligning med den nugældende Ordning.

Det ved det ærede Medlem meget godt, og gennem dette forekommer det mig, at det Krav, jeg oprindeligt rejste om Udgiftsreduktionen i det oprindelige Forslag, er imødekommet. I Stedet for, at det oprindelige Forslag vilde have betydet en Udgiftsforøgelse for det offentlige paa henimod en Snes Mill. Kr., sker der nu en Udgiftsformindskelse paa henimod 8 Mill. Kr., en naturlig Konsekvens ogsaa af, at Tiden desværre økonomisk har været præget stærkt af Nedgangslinien lige siden 1930 og af en stærkt svigtende Bæreevne.

Jeg stillede ved Sagens første Behandling Krav om, at der i de faste Takster skulde indgaa en Reduktionsfaktor som Udtryk for Hensynet til vekslende Prisniveau og vekslende Bæreevne, og jeg ved ikke rettere end, at denne Reduktionsfaktor er indføjet i Forslaget. Dens Virkning vil kunne ses overalt paa de i Lovforslaget indeholdte faste Takster og Ydelser, naar de af

Administrationen skal føres igennem ude i Praksis.

Derfor vedkender jeg mig Betragtningen af 1930, som det ærede Medlem har citeret, og takker den højtærede Minister og de to Regeringspartier for, at de gennem de Forhandlinger, der her er ført, har imødekommet disse Krav, hvad jo for øvrigt den højtærede Socialminister for Prisreguleringsfaktorens Vedkommende forlængst, inden han begyndte paa Forhandlingerne specielt med os, har erklæret sig rede til.

Jeg mener, at som Lovforslaget nu foreligger, er det ikke Udtryk for en saadan Reduktion af de sociale Udgifter, som vi fra Venstres Side kunde ønske, men det er Udtryk for en væsentlig Reduktion af de Udgiftskrav, som Gennemførelsen af Socialreformen i dens oprindelige Skikkelse vilde have foranlediget. Og Lovforslaget er endvidere Udtryk for, at vi nu naar til en saadan Administrationsforenkling, en saadan Simplifikation af det Lovgivningsapparat, hvorpaa den kommunale Administration paa hele det sociale Omraade skal hvile, saa jeg med fuldgod Samvittighed paa mit Partis Vegne kan anbefale Lovforslaget som værende værdifuldt for alle, der skal bære Administrationens Byrder, og i fuldt Maal hensyntagende overfor alle, der er nødstedt i det danske Samfund.

Ordføreren (Fr. Andersen [Holbæk A.]): Det vilde ikke føre til noget som helst at forsøge paa at fortsætte Diskussionen med det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen. Det ærede Medlem savner enten alle Forudsætninger eller ogsaa en virkelig Villie til at gaa ind paa Spørgsmaalet. Jeg sagde før til det ærede Medlem, at jeg tvivlede noget paa, at Grunden udelukkende var, at det ærede Medlem ikke havde haft fornøden Tid til at se paa Forslagene, og at jeg troede, der ogsaa var andre Aarsager, der bevirkede, at det ærede Medlem udtalte sig, som han den Gang gjorde. Nu sagde det ærede Medlem i sidste Omgang, at der havde været rig Lejlighed til at se paa selve Forslaget; men ikke des mindre var det ærede Medlems Udtalelser fortsat et Forsøg paa en Karikering af Lovforslaget som Helhed.

Det ærede Medlem sagde endvidere, at man ikke havde imødegaaet hans Paastande. Jeg skal hertil sige, at det er ikke nok at fremsætte Paastande; det ærede Medlem har ikke været i Stand til paa blot et eneste Punkt at dokumentere sine Paastandes Rigtighed. Og naar det ærede Medlem udtaler, at Forslaget er forældede